

Hellen Rinell
T s i n g t a o.

Nr 265 A.

Göteborg den 5 juli 1949.

Käraste lilla Hella!

Jag fortsätter med en bilaga.

Om du fått mitt brev nr 264, skrivet midsommarafton, så vet du att jag den 21/6 fick ditt brev av den 26/5. Ruden telegraferade genast till American Baptist Foreign Mission Society och vädjade till dom att undersöka möjligheterna att sända er hjälp i dollars och om sådana fanns omedelbart tillställa er ett belopp, jag vet inte hur stort. Det fick dom kanske själva avgöra. Deras svarstelegram lyder: "Eder begäran uppfylld. Brev följer! Det är undertecknat av sällskapets sekr. dr Reuben Nelson. Om ni nu också hade fått dom där pengarna!!!"

I går fick jag brev från Ma, som nu är hos sin syster i Jönköping och skall stanna där några veckor. I onsdags lämnade Edith henne där och i torsdags kl. 12 fortsatte hon med "Stockholm" till USA. Det var väl inte så lätt för någon av dom att säga adjö den här gången. För varje gång blir ju utsikterna att få återse en gammal mor allt mindre - - -. Med Mas brev följde ditt av den 26/5, som jag alltså återfick då. Lilla Ma har det inte lätt. Hon skriver: "Vad skall man säga nu? Tårarna bara tinner och hjärtat värker. Har Gud glömt våra kära där ute? Och här skall man stå på plattformen och vara så frimodig! Och inte kan man göra något för dem. Om de ändå hade pengar till mat. Och brevet över en månad gammalt. Förlåt mig att jag klagar. Du har ju det lika svårt. Det är ju din lilla syster som är i nöd. "Om du än genom vatten - genom eld skall jag vara med dig, säger Herren, Han som har makt i Himmel och på jord! Ja, så skrev mor. Jag återger dig det i händelse ni inte får något brev från henne och detta ev. skulle gå fram vilket det kanske knappast gör. /Jag tar två kopior av mina brev nu, så att jag kan sända en kopia längre fram om det blir möjligt, dvs. öppet. Annars kan du få dom då du kommer hem!!!!/ - Vad det ändå är gott både för Ma och för er och för oss alla att hon är i Sverige nu. Hur kulle det varit om hon inte rest hem?"

Den 2-4 ds har SBUF. hållit sin 44:de konferens i Gävle. I Sv. M. för i går står det att sju gäster i konf. hälsades särskilt missionär och fru Egron Rinell välkomna. Och i programmet står det att Alice Rinell skulle tala på avslutningsmötet i går kväll.

Från Dodo här vi inte mycket vilket väl gör att vi inte heller skriver så mycket. Till hennes födelsedag skickade vi som en liten hälsning Lisas bok "Afrikansk vardag! Dodo är visst någotsånär kry nu. Annars tycks hon ha benägenhet att gå i sin mammas spår och häta upp inte bara blommor vid sin stig utan också alla möjliga sjukdomar och sjukheter. Staccars det lilla barnet!

Så skall jag snart fira min 60-årsdag. Det skall jag göra hemma hos mej själv. Om några vänner tänker på mej den dagen, så skall jag vara tillstädes och ta emot dom som kommer och deras hälsning, som sänder en sådan.

Ovanstående skrev jag i morse mellan 6.30 och 8.15. Nu är jag på kontoret och kl. är 17.15. För att återgå till 22 så har jag i dag fått löfte av min vän fru Emy Haglund, som städar på kontoret, att hon skall vara hos mej hela dagen och ha hand om det som skall göras. Det tycker jag är bra. Jag önskar mej inga blommor eller gåvor. Till dom som frågar säger jag att jag ställer fram en skål och i den insamlas de kontanta gåvor som vännerna vill satsa på Missionärsbarnens hem. Du vet att vi startat ett sådant i Linköping med Elsa och Otto som mamma och pappa och Gerdins båda stora pojkar som de första barnen. Dom sätter i gång i höst. Maja reser den 20/9 med samma båt som Davids Om igen de tusende hälsningar från oss alla till er alla fem om nu når dom

Mj Lagna